BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER VAN HET HOF VAN 12 DECEMBER 1968 [1]

In de zaak 27-68 R

R. F. RENCKENS, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, verblijvende te Luxemburg, vertegenwoordigd en bijgestaan door mr. Jacques Putzeys, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel, ten deze domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van mr. Ernest Arendt, rue Philippe II, 34/B/IV,

verzoeker,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur, mr. L. de la Fontaine, als gemachtigde, bijgestaan door mr. H. Ph. Visser 't Hooft, ambtenaar van de juridische dienst der Commissie, ten deze domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij mr. Emile Reuter, juridisch adviseur van de Commissie, Boulevard Royal 4,

verweerster,

betreffende het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging der beschikking van de Commissie van 26 juni 1968 waarbij ten aanzien van verzoeker met toepassing van artikel 4 der verordening no. 259/68 van de Raad van 29 februari 1968 een maatregel werd genomen tot beëindiging van de dienst en voorts tot opschorting van iedere voorziening in de vacante post van hoofd van het Voorlichtingsbureau der Commissie te 's-Gravenhage (kennisgeving ener vacature COM/204),

Ten aanzien van de feiten

Overwegende, dat verzoeker, raadadviseur in de rang A3 bij het Directoraat-Generaal Voorlichting van de Commissie der Europese Gemeenschappen, met standplaats Luxemburg, bij brief van 22 mei 1968 van de Voorzitter der Commissie bericht ontving dat hij in verband met de rationalisatie der diensten van de Commissie op de in artikel 4, paragraaf 2, eerste alinea van de Raadsverordening no. 259/68 vermelde lijst was geplaatst;
dat verzoeker op 14 juni 1968 de Voorzitter van de Commissie kennis heeft gegeven van zijn bezwaren tegen deze gang van zaken en op 24 juni 1968 heeft verzocht om te worden benoemd tot hoofd van het Voorlichtingsbureau te 's-Gravenhage;

1 — Procestaal : Nederlands.

dat de Commissie op 26 juni 1968 te zijnen aanzien een maatregel heeft genomen tot beëindiging van de dienst als bedoeld in artikel 4 van genoemde verordening;
dat verzoeker op 15 juli 1968 overeenkomstig artikel 90 van het Statuut langs hiërarchieke weg een bezwaarschrift heeft ingezonden tegen het besluit van 26 juni 1968;
dat op 31 oktober 1968 de Voorzitter van de Commissie hem in antwoord op deze klacht heeft bericht, dat het onderhavige besluit bleef gehandhaafd;
Overwegende, dat verzoeker bij een op 13 november 1968 ter Griffie binnengekomen request een beroep heeft ingesteld tot nietigverklaring van het besluit houdende beëindiging van de dienst, van dat waarbij zijn hiërarchisch beroep werd afgewezen en ten slotte van de stilzwijgende afwijzing zijner sollicitatie naar een post bij het Pers- en Voorlichtingsbureau te 's-Gravenhage;
Overwegende, dat de bovengenoemde verzoeken om schorsing van de tenuitvoerlegging en voorlopige opschorting, bij afzonderlijke acte, van 13 november 1968 ter Griffie gedeponeerd, werden gedaan;
dat de Commissie, verweerster, op 23 november 1968 schriftelijk op de vordering in kort geding heeft geantwoord en geconcludeerd tot verwerping van die vordering als zijnde ongegrond;
dat de President van de Eerste Kamer, wegens verhindering van de President van het Hof, partijen ter terechtzitting van 11 december 1968 heeft gehoord;

Ten aanzien van het recht

Overwegende, voor wat betreft het verzoek om schorsing van de tenuitvoerlegging der maatregel tot beëindiging van de dienst, vervat in het besluit van 26 juni 1968, dat het achterwege blijven van zodanige schorsing in deze stand van het geding niet van invloed zal zijn op de gevolgen van het ten principale te wijzen arrest;
dat immers de Commissie, bijaldien voormeld besluit in de hoofdzaak door het Hof mocht worden nietigverklaard gehouden zou zijn verzoeker in haar dienst te handhaven en hem een met zijn rang overeenkomende post te waarborgen;
dat de bestreden maatregel bovendien voor verzoeker niet tot zodanige geldelijke gevolgen kan leiden, dat schorsing harer tenuitvoerlegging gerechtvaardigd voorkomt;
dat hem in de artikelen 5 respectievelijk 7 van verordening no. 259/68 in ieder geval een maandelijkse vergoeding wordt verzekerd, waarmede hij geruime tijd in zijn behoeften zal kunnen voorzien;
Overwegende, voor zover het verzoek strekt tot voorlopige opschorting van iedere voorziening in de vacante plaats van hoofd van het Voorlichtingsbureau der Commissie te 's-Gravenhage, dat het besluit tot beëindiging van de dienst moet worden gezien in samenhang met de stilzwijgende beslissing, welke volgens verzoeker besloten ligt in het feit, dat de Commissie zijn brief van 24 juni 1968, waarin hij verzocht te 's-Gravenhage te worden geplaatst, onbeantwoord liet;
dat partijen op dit punt verdeeld zijn;
dat volgens verzoeker ten aanzien van beide voormelde besluiten in gelijke zin zal moeten worden beslist, hetgeen verweerster betwist;
dat hieromtrent alleen ten principale uitspraak kan worden gedaan;

dat de gevraagde schorsing echter, hoe de ten principale te geven beslissing ook zal luiden, niet onontbeerlijk geacht moet worden voor de volle werking rechtens van het in de hoofdzaak te wijzen arrest;

DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gezien de stukken;
Gehoord partijen in haar pleidooien;
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en het Statuut van het Hof van Justitie dier Gemeenschap;
Gelet op het Statuut van de Ambtenaren van de Europese Economische Gemeenschap;
Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, in het bijzonder de artikelen 83 tot en met 90, 95 en 96;

Rechtdoende in kort geding;

1. **Wijst de verzoeken tot schorsing en tot het bevelen van een voorlopige maatregel af;**
2. **Houdt de beslissing ten aanzien van de kosten aan.**

Luxemburg, twaalf december negentienhonderdachtenzestig.

De Griffier
A. Van Houtte

De President van de Eerste Kamer
J. Mertens de Wilmars,

Rectificatie

Jurisprudentie, Deel XV, 1969, blz. 14, vijfde alinea, vierde regel
De woorden: „zij het langs directe weg", dienen te worden gelezen als volgt: „zij het langs indirecte weg".